

Lista za razvoj vrhniškega podeželja
Cankarjev trg 4, 1360 VRHNIKA

<http://lista-za-razvoj-vrhniskega-podezelja.org/>, lista.rvp@gmail.com

Občina Vrhnika, Občinska uprava
Tržaška c. 1, 1360 Vrhnika

- g. Stojan Jakin, župan,
- g. Janko Skodlar, podžupan
- ga. Vesna Kranjec, direktorica uprave
- mag. Matej Černetič, vodja odd. za gospodarstvo in družb. dejavnosti

(po elektronski pošti)

Zadeva: Proračun 2017, predlog nove proračunske postavke

Naslov: Deset kilometrov novih kolesarskih poti na letno – sedem do desetletni projekt Občine Vrhnika (2017 – 2023/2026) s predlogom (ene) kolesarske poti za leto 2017

Predlagatelj: LRVP – LISTA ZA RAZVOJ VRHNIŠKEGA PODEŽELJA

Področje: TURIZEM, TURISTIČNA INFRASTRUKTURA, ŠPORT IN REKREACIJA, KOLESARSTVO, TRAJNOSTNA MOBILNOST, RAZVOJ PODEŽELJA

D. PREDLOG PROJEKTA ZA LETO 2017 – VRHNIŠKA KOLESARSKA POT ŠT. 3

TRASA: RIBIŠKI DOM (AVTOKAMP KOTNIKOV BAJERJI) – KOLIŠČARSKA POT OB LJUBLJANICI – UČNA POT BEVKE – MALI PLAC – JURČEVO ŠOTIŠČE – BOBROVA POT – CERKEV SV. JOBA – RIBIŠKI DOM (AVTOKAMP KOTNIKOV BAJERJI)

Po dogovoru na sestanku pri županu dne 12. 4. 2016 je Lista za razvoj vrhniškega podeželja izbrala eno kolesarsko pot (predlog je nekoliko modificiran) in pripravila seznam parcelnih števil KO Blatna Bezovica. Glede na to, da na naš dopolnjen predlog po dobrih treh mesecih ni bilo nobenega odziva, smo za predlog proračunske postavke za leto 2017 pripravili še nekoliko dopolnjen in spremenjen predlog. Vsaka varianta pa je bolj dodelana in temu primeru precej dražja, saj ugotavljamo, da občinske uprave predlogi po nekaj tisoč EUR tako rekoč sploh ne zanimajo! Predlog trase ob Ljubljani od izvira Ljubljanice do Špice v Ljubljani, t.i. Koliščarska pot, bo tudi predmet pogovora pri podžupanu MO Ljubljana v mesecu oktobru, kjer se bomo (skušali) dogovorili tudi o skupnem nastopu pri »nepovratnih« sredstev, bodisi evropskih bodisi različnih skladov LUR RRA, LAS, projekta trajnostne mobilnosti, kohezijskega sklada, ... in da nam bodo pomagali pri odpravljanju nepotrebnih »administrativnih« ovir.

Celotna dolžina trase je 27,10 km in večinoma (15,05 km) vodi po obstoječih kolovozih (od tega 3,70 km po učni poti Bevke in 4,00 km po Bobrovi poti), deloma po asfaltiranih poteh (4,25 km, od tega 1,40 km na Bobrovi poti) ter po stezah ali njivah (0,80 km). 5,60 km bo potekala po t. i. koliščarski poti, podrobneje opisana in obrazložena v nadaljevanju (Priloga 2). Pot bomo poimenovali kar Vrhniška kolesarska pot št. 3 ali VK3, saj sta dve, VK1 in VK2 že dobro označeni in že več desetletij tudi v uporabi.

Zanimivejše točke ob VK3:

- Kotnikovi bajerji in opekarstvo (zaenkrat še peš čez železni most);
- Ribiški dom v Sinji Gorici.
- Športni park Blatna Brezovica (možnost najema prostora za piknik, igrišče);
- Arheološko najdišče Za njivo;
- Večnamenski objekt v Blatni Brezovici (dnevni bar);
- Vaška kapelica v Blatni Brezovici (Simo Ogrin);
- Gruča kozolcev v Blatni Brezovici;
- Cerkev sv. Jakoba v Blatni Brezovici;
- Najdišče več kolišč (10), nekaj drevakov (3) in najstarejšega kolesa;
- Najdišče rimskih in keltskih novcev;
- Keltsko svetišče;
- Rimski zaklad iz Ljublanice;
- Najdišče mejnega kamna Akvileja–Emona;
- Mlinarjeva pot;
- Babji zob;
- Športni park Bevke (bife, igrišče, fitnes center, možnost najema prostora za piknik);
- Mali plac (visoko barje);
- Jurčevo šotišče (ostanki šote);

Ugotavljamo da, čeprav kolovozi v naravi obstajajo, v zemljiški knjigi precej teh kolovozov še ni vrisanih (se pravi tudi nimajo parcelne številke), ne glede na lastništvo poti. Za pot, ki vodi po stezah ali njivah je predvideno več variant, odvisne pa bodo od možnega dogovora z lastniki zemljišč, saj so večino (tako predvidevamo) v zasebni lasti. Koliščarska pot vodi ob Ljublanici, praviloma bi morala potekati po parcelni številki, ki sodi h koritu Ljublanice, le deloma pa po zasebnih zemljiščih. Tu bo morda tudi nekaj nasprotovanja. Varianta ob Ljublanici je »simetrična«, se pravi, da lahko poteka tudi po desnem bregu in ne le po predlaganem levem. V tem primeru je treba k stroškom dodati še dve leseni brvi, pri Kotnikovih bajerjih in pri Kaminu.

Pot začnemo pred Ribiškim domom v Sinji Gorici in je speljana ob sedanjem transportnem mostu čez Ljublanico. Če bo avtokamp pri Kotnikovih bajerjih zaživel, bo športno-prenočitveni center (AK) lahko enostavno vključiti v VK3, AK in VK3 pa še povezati (A, B, C) s središčem Vrhnik (ampak ta del že ne sodi v področje razvoja podeželja).

ODSEKI – ZBIRNO PO VRSTAH POTI

zap.	vrsta poti	barva	Dolžina (vse)	UP Bevke	Bobrova pot	V obračun
1	asfalt	vijola	5,65	0,00	1,40	4,25
2	makadam	zelena	15,05	3,70	4,00	7,35
3	travnik, gaz	rumena	0,80	0,00	0,00	0,80
4	»koliščarska« pot	rdeča	5,60	0,00	0,00	5,60
SKUPAJ			27,10	3,70	5,40	18,00

Stroški izgradnje po v našem projektu predstavljenemu »ceniku« – za koliščarsko pot so stroški izračunani posebej v nadaljevanju in relativno visoki –, vključujoč odkup zemljišč, ureditev vpisov v zemljiško knjigo,

nasutje poti z jalovino in drobnejšim peskom ter s postavitvijo informacijskih tabel ob poti (brez morebitno dveh brvi, ki pa bi prišli prav v vsakem primeru) bi predvidoma znašali **494.701,00 EUR** (odšeta Bobrova pot in Učna pot Bevke), in sicer:

STROŠKI – ZBIRNO PO VRSTAH POTI

zap.	vrsta poti	Dolžina (vse)	Odšeto UPB in BP	V obračun	»Stroški« za 1 km	Ocenjeni »stroški«
1	Asfaltirane ceste	5,65	1,40	4,25	100,00	425,00
2	Makadam in kolovozi	15,05	7,70	7,35	1.000,00	7.350,00
3	travnik, steza	0,80	0,00	0,80	10.000,00	8.000,00
4	»koliščarska« pot ¹	5,60	0,00	5,60	85.522,50	478.926,00
	SKUPAJ	27,10	9,10	18,00		494.701,00

V VK3 načrtujemo, da pot poteka po nekoliko spremenjeni Učni poti Bevke in sicer namesto po danes neurejenem odseku na desni strani Stržena (čeprav prav to neurejenost, blato, električne pastirje ipd. zagovarjajo na Krajinskem parku Ljubljansko barje) bi VK3 predstavili na levo stran Stržena (nekdaj je bil tu prav soliden kolovoz), vendar bi pot speljali povsem ob Strženu in na pilotih. Če se za to ne odločimo in VK3 speljemo kar po Učni poti, prihranimo 0,8 km koliščarske poti ali 68.442,00 EUR. Enko »skrbno« se lahko obnašamo tudi, ko VK3 zapusti Mali plac. Namesto na polje (odseka j–k in k–l) pot nadaljujemo po dobrem makadamu proti Bevkam, na asfaltni cesti pa zavijemo desno v smeri proti Drenovemu Griču (0,3 km manj koliščarske poti – prihranek 25.665,75 EUR in 400 metrov manj kolovoza (prihranek 400 EUR). Vrednost celotne investicije se tako zmanjša za 94.507,75 EUR na **400.193,25 EUR**

Strošek koliščarske poti bo močno odvisen od izbranega temeljenja (samo betonski piloti, samo betonska plošča, betonska plošča in piloti, dimenzije in števila (po dva ali po trije v vrsti) smrekovih tramov in kakovosti ter debeline lesenih prečnih desk, o čemer pa bodo odločali strokovnjaki za statiko – mi smo predlagali le eno od možnih variant, po našem mnenju tudi statično vzdržno. Seveda se pričakuje tudi veliko prostovoljnega dela, ki pa v ceni ni obračunano (npr. zabijanje pilotov, betoniranje, vijačenje desk...). Prav za privijanje desk bi organizirali nekakšen »občinski« dan, srečanje občanarjev, občinskih svetnikov in krajevnih skupnosti Sinja Gorica, Blatna Brezovica in Bevke s primerno organiziranim srečanjem po končanem privijanju kakšnih 30.000 desk ali 60.000 vijakov.

Seveda obstaja precej cenejša varianta, vendar turistično manj zanimiva – namesto viseče kolesarske poti klasično nasutje z jalovino in peskom. K tem stroškom je treba dodati še nekaj brvi, najmanj štiri, če upoštevamo le sedanje osuševalne kanale, precej več problemov pa bi ta rešitev povzročila pri pridobivanju različnih soglasij, več kvadratnih metrov poti po bi bilo treba speljati po zasebnih zemljiščih kot bi to bilo treba pri prvotni rešitvi. Strošek 4,1 km dolge poti ob Ljubljani (med točkama a in b) bi se tako s **350.642,25 EUR** zmanjšal na **144.485,68 EUR**, celotna investicija za VK3 pa bi se zmanjšala (že zmanjšana prva varianta) na **194.036,68 EUR**. Seveda vedno obstaja tudi vmesna pot, npr. kje najvišja voda teoretično preseže teren vsaj za pol metra, potem se izbere »koliščarsko« varianto, sicer pa klasično nasutje poti.

Izračun stroškov za varianto z nasutjem jalovine:

	Opis postavke	Cena/enota	Količina	Znesek
1	Jalovina z dovozom in vgradnjo	10,00 EUR/m ³	7.175,00 m ³	71.500,00 EUR
2	Drobnejši pesek z dovozom in vgradnjo	16,00 EUR/m ³	3.588,00 m ³	57.408,00 EUR
3	Odkup zemljišč	5,00 EUR/m ²	2.000 m ²	10.000,00 EUR
4	Lesena brv*	644,42 EUR	4	2.577,68 EUR
5	Postajališče (senčnica)*	3.000,00 EUR/kos	1	3.000,00 EUR
	SKUPAJ 4,1 KM POTI			144.485,68 EUR

¹ Priloga: Okvirni izračun cene Koliščarske poti

* iz prve variante smo za obračun upoštevali po »raztežaj« za vsako brv in ocenjene stroške in število počivališč. Izhodi za ribiče po tej varianti niso potrebni.

KRATEK OPIS POTI

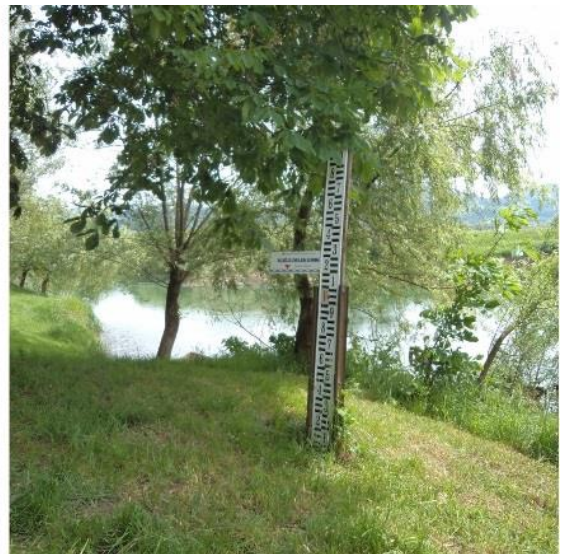
Kot že rečeno, se bo pot, krožna sicer, začejala pred Ribiškim domom v Sinji Gorici. Do Kamina bo potekala po robu povsem v bližini struge Ljubljanice in nekoliko privzdignjeno nad tlemi (kakšnih 40 cm nad najvišjim nivojem Ljubljanice in poplavnih jezer). Kako visoko bo pot gledala nad travniki je odvisno od konfiguracije terena, tam kjer so travniki oziroma njive hitro poplavljene, bo pot višja (morda celo kakšen poldrugi meter), tam pa, kjer travnike poplavlja le ob najvišjih vodah, pa le nekaj deset centimetrov.

Kolesarjenje po taki poti bo še posebej zanimivo, če ne že prav adrenalinsko, v času poplavnih voda, ko bomo dobesedno kolesarili sredi jezera. Nismo raziskovali, če podobni primeri že obstajajo v svetu (prav blizu ne poznamo takega primera), nas pa pot malo spominja na poti okrog Plitvičkih jezer.

Takšna rešitev ne uničuje flore in favne Ljubljanskega barja, določenim živalskim vrstam bo pot celo nudila zavetje in zatočišče, ne uničuje mokrotnih travnikov in skoraj ne zmanjšuje obdelovalnih površin. Pravzaprav ne vidimo preprek, ki jih postavljajo različne agencije in agenture, od Krajinskega parka Ljubljansko barje, Ministrstva za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, direktiva Natura 2000, sklad kmetijskih zemljišč, skrbniki flore in favne, mokrotnih travnikov ... ? Z vsemi posegi lahko naredimo na Barju neprimerno manj škode kot ena sama poglobitev osuševalnega kanala ali jo naredi (in tega nihče ne preganja – kar naenkrat nima nihče ustreznih pooblastil) kanadska rozga (pravzaprav se je razrasla manj nevarna različica), ki se je razpasla zlasti ob zanemarjenem delu starega korita Ljubljanice, Stržena.

Po dogovoru z ribiči (tudi za kakšno morebitno košnjo brežin) se na vsakih nekaj sto metrih na strani proti Ljubljanici uredi izhod s poti (nekakšna lestev ali kaj bolj normalnega), na vsakem kilometru pa bi ob poti uredili še do dve manjši počivališči (za eno ali dve mizi, nekaj klopi, morda tudi nadstrešek, ali pa kar koliščarsko kolibo zmanjšanih dimenzij).

Ob poti se predvidi tudi razsvetljava, luči pa bi napajale sončne celice. Verjetno bi razsvetljena pot (do kakšnih 22.30–23.00) pritegnila številne ljubitelje kolesarjenja, še zlasti, ko bi pot obkrožalo jezero.

Za čez Črno mlako, Zrnico in Pekov graben (in še kakšne druge osuševalne kanale) ne rabimo posebnih brvi, saj bo že sama pot v celotnem delu (4.1 km) nekakšna brv.

Pri Kaminu, na drugi strani Pekovega grabna, se pot spusti na trdna tla in do Mejnega kamna pelje po trasi Učne poti Bevke. Tam kjer Učna pot preči Stržen bi lahko tako na levi kot desni strani Stržena postavili kolesarsko pot na pilotih. Tu bi bilo pilotiranje lahko precej bolj enostavno in cenejše (samo piloti, brez povezovalne plošče, lahko pa pot začasno ostane enaka kot do sedaj).

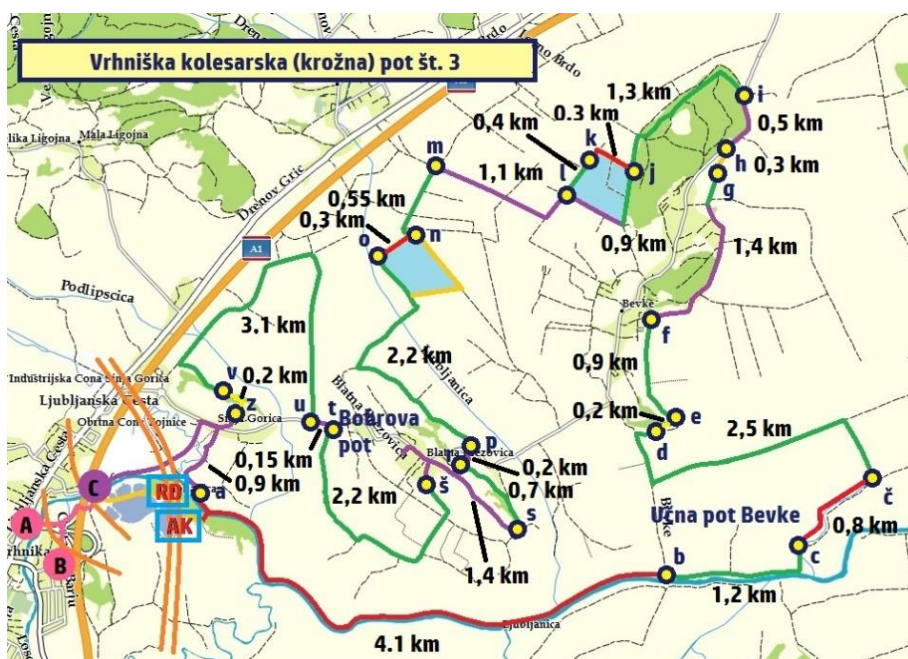

Do vodnega zajetja v Bevkah pot poteka po Učni poti. Za del poti okoli zajetja (oziroma pod Babjim zobom) je treba urediti še lastniška razmerja, dobrih 100 metrov poti pa rabi tudi kakšen kamion jalovine in peska (po izgradnji vodnega zajetja je nekdanji kolovoz nekoliko spremenil svojo pot). V nadaljevanju je kolovoz do asfaltne ceste pri pokopališču povsem soliden in dobro vzdrževan.

Na asfaltni cesti bo pot zavila desno in po asfaltu vodila do Športnega parka v Bevkah. Mimo Športnega parka se pot nadaljuje še po nekaj metrih asfalta, nato pa se od »glavne« ceste odcepi na makadam, ki po drugem pravokotnem ovinku izgine v travi so pa sledovi kolovoza še vidni. Po tristotih metrih bo pot zavila na cesto Bevke–Log in po 500 metrih izginila v čudovito okolje Malega placa. Pot ostane v gozdu kakšnih 1.300 metrov. Pri izhodu iz Malega placa

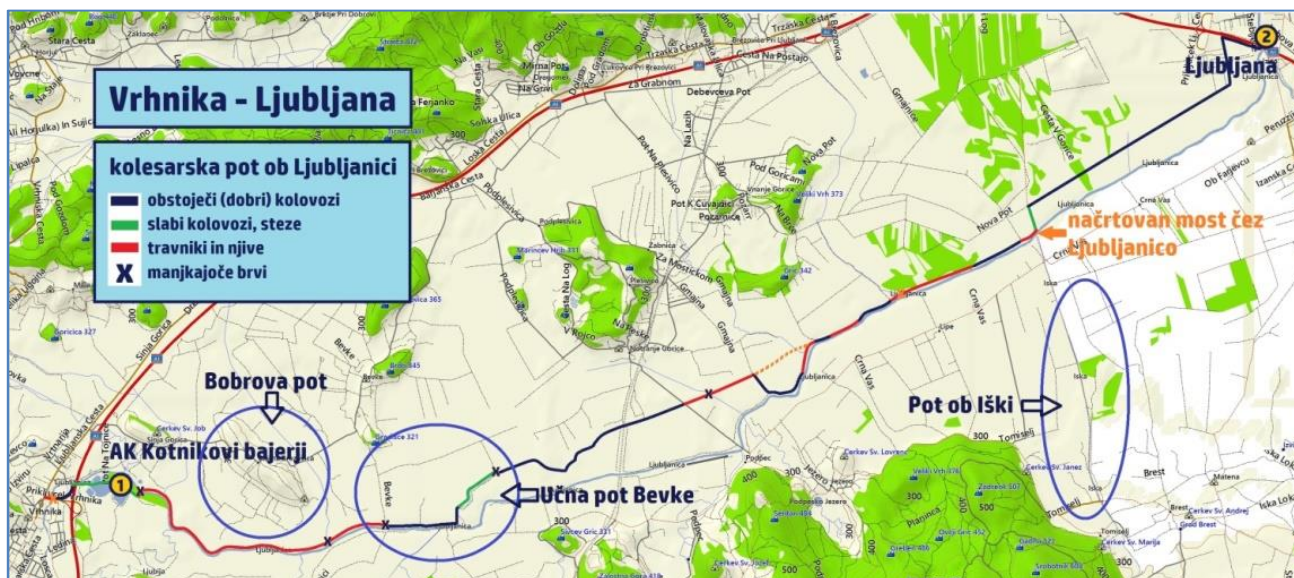
lahko pot nadaljujemo po ustaljeni različici (v smeri proti Bevkam in na asfaltu desno proti Drenovemu Griču), ali po novi različici, po koliščarski poti nad zasutim nekdanjim kolovozom. Verjetno se bomo v prvi fazi odločili kar za »klasično« varianto.

Do točke »m« kolesarimo po »asfaltu« (verjetno bo cesta kmalu asfaltirana, v tem trenutku še ni), kjer ponovno zavije na kolovoz. Po dobrega pol kilometra dolgem kolovozu bo treba pri točki »n« poiskati rešitev, kako presedlati na sosednji kolovoz. Rešitev je sicer več, ena je koliščarska pot, se pravi kolesarska pot na pilotih, druga je zasutje kakšnega osuševalnega kanala (seveda se prej položijo kanalizacijske cevi večjega profila), tretja je dogovor z lastniki zemljišč in trasiranje poti po nekdanjih kolovozih.

Od točke »o« je pot speljan po dobrem kolovozu do Bobrove poti, potem pa po Bobrovi poti v smeri urinega kazalca (in z nekaj ovinki) do Športnega parka, kjer pa namesto proti vasi pot zavije proti Sinji gorici in za prvim mostom zavije desno na kolovoz (točka »u«).

Do cerkve sv. Joba bo pot peljala po urejenem kolovozu le zadnjih 100 ali 200 metrov pod vasjo bo treba pot na novo nasuti. Od cerkve pa do Ribiškega doma je cesta asfaltirana in zanjo ni potrebno nobenega posega. Je pa cesta zelo ozka in se je na določenih delih že kar težko ogniti avtomobilu. Pot se da speljati tudi po kolovozu, ki je nekako na trasi nekdanje transportne poti za glino v nekdanji opekarno (kakšnih 200 metrov pred Ljubljanico se sprva povsem soliden kolovoz izgubi v travi).

Krog je tako sklenjen. Recimo po uri in pol kolesarjenja brez pretirane žeje v Športnem parku Bevke ali v večnamenskem objektu v Blatni Brezovici.

Relativno draga investicija bo pomen in smisel dobila, če se udejanji naš celoten projekt – kolesarska pot ob Ljubljanici do Ljubljane. Celotna pot od izvirov Ljubljanice v Močilniku (oziroma Retovju) do Špice v Ljubljani bo dolga malo več kot 25 kilometrov. Poleg odseka med Ribiškim domom in Kaminom je ob celi poti problematičen še petkilometrski odsek od spomenika ob Strženu (ob cesti Notranje Gorice–Podpeč) do načrtovanega mostu čez Ljubljanico pri Črni vasi (Ljubljanski vodovod).

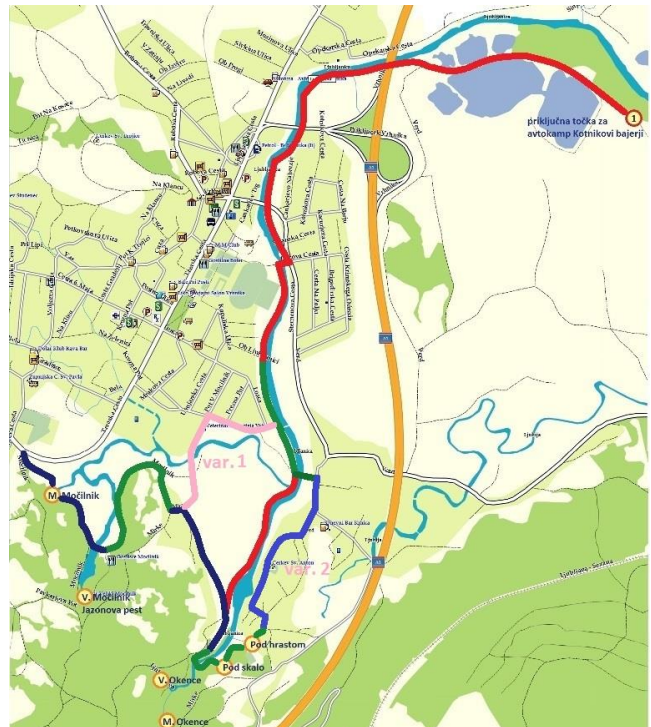
Je pa res, da je kar nekaj kolovozov ob Ljubljanici v Podpeči tudi na levem bregu Ljubljanice. Verjetno pa most ne bo namenjen samemu sebi, verjetno bodo makadamsko pot, ki pripelje iz »Sibirije« do mostu dodali v sklop gradnje kolesarske poti do Ižanskih kolišč (zanimivo, da je v sklopu RRA LUR »edina« predlagana varianta poti po Barju) oziroma Poti ob Iški.

Predlog trase AC Kotnikovi bajerji – Izviri Ljubljanice (Retovje–Močilnik)

Menimo, da je celotna pot zanimiva in da bi se zadnje dalo pridobiti tudi kakšna evropska sredstva, zlasti iz programa trajnostne mobilnosti. Tudi samo za Vrhniški del. Seveda, če bo tudi tak interes občinske uprave.

V primeru izvedbe te kolesarske poti se nekoliko modificirata predloga 1 in 3.

Stroški za kolesarsko pot med Avtokampom Kotnikovi bajerji in izviri Ljubljanice v Močilniku in Retovju niso upoštevani v zgornjem obračunu stroškov, se pa jih da (po našem »ceniku«) na hitro oceniti (2,6 km »koliščarske« poti ali v kombinaciji s klasično nasuto potjo, 0,6 km zaraščeni kolovozov in lesena brv čez Malo Ljubljanico ter po 0,7 km makadamskih in asfaltnih cest (posegi niso potrebni). Pot zaključimo na državni kolesarski poti D1 na Tržaški cesti na Hribu.

Vrhnik, 17. 8. 2016

Mag. Viktor Sladič, občinski svetnik
predstavnik Liste za razvoj vrhniškega podeželja

Poslano naslovníkom po e-pošti

Priloga: 2x

- Okvirni izračun cene Koliščarske poti
- Kako smo si zamislili Koliščarsko pot

PRILOGA 1: OKVIRNI IZRAČUN CENE KILOMETRA KOLIŠČARSKE POTI

Ime Koliščarska pot smo dali predvsem zaradi tega, da nekoliko privzdignjeno kolesarsko pot na kolih, pravzaprav na pilotih, ločimo od drugih klasičnih poti – na kolovozu ter po makadamski ali asfaltni cesti.

V stroških nista upoštevana razsvetljava za nočno kolesarjenje (na sončne celice) in videonadzor, trim postaja in izposojevalnica koles, kajakov in kanujev.

Izračun stroškov za en »raztežaj« (8 metrov) Koliščarske poti:

		Cena	Znesek	enot	Skupaj
1	Betonski pilot (r = 0,15, h = 6,00)	140 EUR/m ³	59,35	2	118,70
2	Betonski kvader (0,60 x 0,25 x 2,0)	140 EUR/m ³	42,00	1	42,00
3	Tramovi (0,18 x 0,24 x 8,00)	200 EUR/m ³	51,84	3	155,52
4	Deske (2,40 x 0,03 x 0,16)	9 EUR/m ²	192,00	1	172,80
5.	»Distančnik« (slika v prilogi 3)	30 EUR/kos	30,00	1	30,00
6	Lesena ograja	10 EUR/m ¹	10,00	16	160,00
SKUPAJ					644,42

V enem kilometru je $1000/8$ »raztežajev« = $125 \times 644,42 = 80.552,50$ EUR

Dodatno na enem kilometru poti (samo za odseke daljše od enega kilometra):

		Cena	Znesek	enot	Skupaj
1.	»izhodi« za ribiče	500 EUR /kos	500,00	5	2.000,00
2.	postajališče (senčnica)	3.000.00 EUR kos	3.000,00	1	3.000,00
SKUPAJ					5.000,00
SKUPAJ EN KILOMETER					85.522,50

Koliščarska pot mora postati atrakcija (že samo kolesarjenje po sredi jezera je po svoje določena atrakcija), zato bo treba ob poti urediti še marsikatero »atrakcijo«, npr. na začetku in koncu »lesenega dela« izposojevalnico kajakov in kanujev, verjetno tudi koles (Ribiški dom, Kamin), nekaj orodij za raztezanje in ogrevanje ter informacijske table ob poti s poudarki na koliščih, ki jih je bilo samo v bližnji okolici odkritih kakšnih deset in poudariti najstarejše kolo na svetu, tri od štirih koliščarskih drevakov odkritih v neposredni bližini, skoraj edina dva koliščarska loka (odrasel in otroški), dobro ohranjeno blago s kolišča Lipavec ipd. in številne najdbe v Ljubljani (samo na tem kratkem delu »naše« koliščarske poti preko ¾ vseh najdb v Ljubljani od izvira pa do izliva Ljubljanice v Savo) od keltskih novcev do rimskega zaklada...

Postavi se tudi kakšno »plastično« repliko najdb – kolesa, drevaka, loka. Predstavijo se najdbe z našega konca in to ne glede na to, kakšno »vizionarsko« koliščarsko središče bodo delali na Igu in koliko milijonov evrov bodo vanj vložili (sliši se da vsaj tri).

Namen Liste za razvoj vrhniškega podeželja ni ravno postavljati standarde za kolesarske poti po barju ali za poti ob Ljubljani, bi pa bili veseli, če se vsaj nekaj od tega prime kot standard! Naš namen je predvsem na podeželje pripeljati več turistov, turistom pa ponuditi bogato dopolnilno turistično ponudbo – terensko jahanja in jahanje konj v maneži, ogled Barja s kočijo ali kolesljem, ... možnosti je veliko, še več je idej.

Celotna pot bo lahko resnično postala prava atrakcija, če se udejanji že nekajkrat omenjena celotna Koliščarska pot do Špice v Ljubljani. In na tem bi morala občina Vrhnika tudi aktivno delati in »lobirati« na različnih ravneh. Iz Ljubljane bo s kolesom do Vrhnike, v miru in brez avtomobilov, komaj dobro uro, kar pomeni, da bi imeli Ljubljanski kolesarski turisti dovolj časa za ogled glavnih vrhniških znamenitosti - izvire Ljubljanice, Tehnični muzej v Bistri ali Muzej reke Ljubljanice, kakšno tematsko kosilce (in brez problema s parkiranjem kolesa za daljši čas!).